

آیا در چریان قب تیفوئید کلرومیستین بر واکنش‌های حیاتی اثر دارد؟

نگارش

دکتر محمد میردامادی - از اصفهان

قبل از بحث در اطراف عنوان فوق بهتر است شرح حال بیماریکه مبتلا به تب تیفوئید بوده تحت درمان با کلرومیستین قرار گرفته است بیان شود:

ح-۱۴ ساله دانش آموز دیپرستان نظام اصفهان در تاریخ ۵ مرداد ۳۰۰۳ به بیمارستان لشگر مراجعه و بعلت تب شدیدی که داشته است بستری میگردد. قبل از مراجعه بیماری با بی اشتہائی و خستگی شروع و مدت چند روز بدين منوال پیش روی مینموده است تا آنکه در تاریخ ۲ مرداد ۳۰۰۳ بسیکی از پزشکان مراجعه کرده و فرمول و شمارش گلوبولی او از این قرار بوده است: گلوبول سفید ۷۶۰۰ در هر میلی هتر مکعب - پلی نوکلئر نوتروفیل ۷۳٪ / اوزینوفیل ۳٪ / هونو نوکلئر بزرگ ۴٪ / هونو نوکلئر متوسط ۱۲٪ / لنفوسيت ۲۸٪

در اینحال مدت سه روز تحت درمان يك تب عفونی ناشناخته قرار میگیرد تا آنکه بالاخره در تاریخ ۵ مرداد ۳۰ در بیمارستان لشگر بستری میگردد.

در این هنگام علامت بیماری شامل تب ۴۰° - نبض دیگرت و ملایم - زبان باردار نفع شکم - بیوست - سردرد و بیخوابی بوده است. در تاریخ ۶ مرداد ۳۰ فرمول خون او از اینقرار بوده است: سکما نت ۷۳٪ / اوزینوفیل ۳٪ / هونو نوکلئر ۸٪ / لنفوسيت ۱۶٪ / بعلاوه آزمایش خون از لیحاظ وجود هماتوزوئر و آزمایش ادرار از لیحاظ وجود قند و البوهین منفی است.

سه روز بدين منوال تب درحال فلاتی سیر کرده تا آنکه در تاریخ ۸ مرداد ۳۰ واکنش رایت و ویدال بعمل میآید. واکنش رایت به نسبت ۱۰۰ با ملی تن سیس آبورتوس منفی و واکنش ویدال به نسبت ۰۰۴ را با بایسیل تیفیلیک مشتبه و به نسبت ۰۰۱

با پارا A و B منفی است.

در این هنگام شروع بدادن کپسول کلرومیستین میشود بدین ترتیب که هر ۲ ساعت یک کپسول ۲۵۰ میلی گرمی خوراند میشود. تب پس از ۲۴ ساعت شروع بسقوط نموده پله پله پائین میآید و ۴ روز پس از شروع درمان از ۳۹ به ۳۶ درجه میرسد همان‌جا تجویز دارو تا مدت ۳ روز دیگر بدین منوال ادامه می‌یابد. فرمول خون در این تاریخ از این قرار است: سکمه انته ۸٪ اوزینوفیل ۴٪ هنونوکلئر ۱۴٪ لنفوسیت ۳۰٪ سلول تورک ۴٪ - سرد رویخوابی تا هنگام قطع تب ادامه داشت ولی بهبود علائم گوارشی تدریجی و خصوصاً یبوست که از اول وجود داشت تا چند روز پس از قطع تب همچنان ادامه یافت ولی علائم دیگر از همان ابتدای درمان کاملاً بر طرف گردید.

در تاریخ ۲۵ از ۳۰ واکنش هجد ویدال باز هم به نسبت ۴۰۰ با بسامیل تیفیک ثبت و با پارا A و B منفی بود. در تاریخ ۲۶ از ۳۰ فرمول خون از این قرار ملاحظه گردید: سکمه انته ۴۰٪ اوزینوفیل ۳٪ - لنفوسیت ۵۴٪

در این هنگام حال عمومی بیمار کاملاً خوب اشتها زیاد - درجه حرارت بدن - نبض و قلب کاملاً طبیعی و هیچگونه عوارض هم مشهود نشد و تا امروز هم عود یا عوارض پیدا نشده است.

بحث و نتیجه - چنانکه ملاحظه شد کلرومیستین در جریان تب تیفوئید هیچگونه اثر متوقف کننده‌ای در ازدیاد آنکه اگلوتینین‌های سرم خون بیمار نامبرده نداشته است معنداً یاد آور میشویم که در بیماران درمان شده با کلرومیستین نیز تولید آنکه اگلوتینین‌ها ماند بیماران درمان نشده بود یعنی شامل یک مرحله ایکه در آن مقدار آنکه اگلوتینین‌ها منظمأً بالا میرود سپس یک مرحله توقف و آن هنگام یک مرحله سقوطی میباشد از طرف دیگر با در نظر گرفتن مقاید ریلمی و شاگردانش اگرچه انتی بیوتیک روی میکرب اثر نموده و آنرا از بین میبرد ولی هرگز نمی‌تواند روی زهرابه های درونی و بیرونی آن اثر کرده از پیدایش واکنش‌های حیاتی جلوگیری نماید.

همچنین اگر در نظر آوریم که استعمال دارو در جریان بیماری سبب انحلال (لیز) ناگهانی میگردد شده بر اثر این عمل مقدار زیادی زهرابه در خون آزاد

میگردد بعـاـلوه وجود مقادیر زیـاـدی اجساد کشته شده میکری خود سبب پیدایش واکنش‌های حیاتی میگردد معـهـذا اگر هیـبـینـیـم کـهـمـثـلاـمـوـلـارـهـ ۲ـ مـوـرـدـوـلـاـپـورـتـ ۴ـ مـوـرـدـ وـدـیـگـرـانـ چـنـدـیـنـ مـوـرـدـ مـنـفـیـشـدنـ سـرـمـ خـونـ بـیـمـارـانـ رـاـ درـمـشـیـ بـیـمـارـیـ ذـکـرـکـرـدـهـ اـنـدـ تـوـجـیـهـ وـ تـفـسـیـرـ آـنـ آـسـانـ استـ.

همانطوریکه گفتیم از دیاد مقدار هنگفتی زهرا به در جریان خون بر اثر استعمال دارو و انحصار شدید میکری گاهی اوقات سبب پیدایش کلاپسوس های شدید و برهم خوردن تعادل دستگاه اعصاب نباتی و عدم پیدایش واکنش‌های دفاعی بدن میگردد. بعلاوه چنانکه دانشمندان بطور تجربی در حیوانات آزمایش کرده اند تزریق زهرا به میکری باعث پیدایش واکنش عدم دفاع لکوسیتی گشته است.

بنابراین اگر ما درمشی بیماری باین موارد برخورذیم بعقیده اینجا نبمتغیر شدن سرم خون بیماران را مربوط به پیدایش چنین شوک و عمل متوقف کننده اعمال حیاتی دفاعی باید دانست نه آنکه مربوط بازدارو روی اکلوتینین های سرم خون.

بنابراین نتیجه میگیریم که دارو هیچگونه اثری در پیدایش یا عدم پیدایش اکلوتینین های سرم خون در جریان بیماری نداشته و هرگز نمی تواند باعث سلب مصونیت بدن گردد و بقول هولاره سرو دیاگنوستیک ویدال برای همیشه ارزش عملی خود را محفوظ نگاه خواهد داشت.